

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ARG. (Year) 26.

LÖSNUMMER 5 CENTS.

WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 13 MARS, 1918.

No. 11

FOLKBILDNINGENS ARBETET

AV ELLEN KEY

Inom den större del av nationen som den mindre delen, som — kanske av omedveten anspråkshet — kallas "folket", har under de senaste årtionden i all tillhelt stora, djupa ingripande rörelser pågått.

Först och främst det frivilliga så rörelse var slutliga verkan blir statskyrkans omändning eller fall. I samband med eller bredvid denna rörelse har kyrkverksamheten gått till den frivilliga skivtjänsten och arbetarrörelsen har likaledes börjat inom folket självt. Och den bildningsrörelse som nu går uppifrån nedåt, möter en bildningsdrift, som hos ungdomen — särskilt den inom goodtemperations sammanhållna — runt om landet börjat vakna. Överallt frambrädes dessa starka rörelser väsentligen av folket självt i och genom självverksamhet, självstyrelse och självverksamhet.

Att saknaden av rosträtt medelbart som omedelbart föresat uppnående av rörelsens mål, behövs icke påpekas, lika litet som de inflytande vargenom t. ex. den frivilliga skivtjänsten ännu icke blivit ett verkligt led i förvarsverksamhet; arbetarrörelsen bestrides ännu inflytande på arbetsvillkorens omändning; bolagsförledare motverka allmänt nykterhetsarbetet; religiösnärheten uppnående fördrojes o. s. v. Men att rörelserna det oaktat växa i styrka, detta beror på att folket tillvärdar varit deras självsägare. De äro ej gjorda för män av folket.

Med folkbildningsarbetet är detta ej i samma grad fallet.

Det nya århundradets svenska ungdom ur "överklassen" har — från de andra nordiska länder eller utlandet — fått väckelse och självsägare. De äro ej gjorda för män av folket.

En ny prins.

Kejsarinnan av Österrike-Ungern har nedkommit med en son i Baden-Baden, meddelas från Paris.

Häftigt storm.

En häftigt storm gick i måndags över mellersta Florida Staterna samt New York. Flera människor doges och en massa hus förstördes.

Enligt föreläsaren har fått sin inkomst och åhörare sin (sv-) timme! Alla minst inom folkberörelsen borde emellertid professor Hjörnes infall — "att man i Sverige anses som pojke till femtio år och sedan som gubbe" — få beaktas. De yppersta krafterna — i vilken ålderklass och meningssgrupp de än finnas — äro de behövliga. Men de i detta fall yppersta krafterna äro icke alltid de lärdesta männen och kvinnorna. De yppersta äro de, i ordets bästa mening, folkliga, de, som inse, vad folket behövs, och huru detta bör givas, d. v. s. förstå att lämpa medlen efter målet. Detta är icke, att folkbildningen skall bli tal- och läsningsbildning utan sak- och bokbildning.

Vilket här för ämnet jag annor-stades påpekat.

Här vill jag endast betona, att den bria på kulturodding, som ytter sig den svenska ungdomens sätt att bruka ordet "gubbe" eller "gumma" om var man eller kvinna som kalkas femtio-året — en råhet otänkar hos den kulturoddade, som räknar åren ej efter kalender, men kraftmätt — har sin motvarighet i de äldre tal om omogenhet och "grönhet", långst, och ingen bör missunna dem detta, ifall de endast komma på sin plats. Samhället behöver många organ. Det sorgliga är endast att den, som passar till det blir satt till huvud.

Huvudets ställning inom folkbildningsrörelsen bör den ungdom åga, som — vad klass den tillhör — vill ge uttryck åt vårt folklyns ungdomliga drag framför allt skaparlusten. Överallt måste ändamålet bli att göra folkbildningen livsduglig och tidsenlig. Men detta skall icke, ifall ej ställningen till arbetarrörelsen lika klart skall att folkbildningen lika ställning som att sprida den. Tvärtom måste denna rörelses synpunkter och önskemål allsidigt beaktas såväl från dess egen som motsdånds synpunkt. Så länge en del bokstugor och föreläsningföreläsningar framför allt anse sig böra verka som frökontrollanstalter och vid kontrollen som ledamot äga: Ingen socialism, intet fruktänkteri, äro de dåliga medel för sitt ändamål, bildningen. Ty denna framsta kännetecken är just omdömesbildning eller förmågan att, utifrån vilka vi kunna bygga och bo i vårt land, där det är knappt ens livsöppenhälet, eller prästen om "Is från Rom" rörelsen i en socken där icke en själ när ordens innebörd, detta gör

Men är denna ungdom levande, då lider den av att i det samfälliga arbetet få sätta in så föga av sin skapande makt; att få ringa del i den uppfostran som självverksamheten, självstyrelsen, självansvaret skänka. De unga undantränges i regel av de "kända namnen" just där ungdomen med sin värma hälsörelse, sin friska kraft verkar självallad i folkbildningsarbetet. Studenter anslutas t. ex. jämförelsevis sällan som föreläsare. Men lyckas "styrelsen" att få en präst eller professor, som "drar" en gammal föreläsning, då känner styrelsen att den gjort sin plikt! Att professorer talar "om lyxen" i en fattig bygd, där det är knappt ens livsöppenhälet, eller prästen om "Is från Rom" rörelsen i en socken där icke en själ när ordens innebörd, detta gör

IRLAND SÖRJER.

Nationalistledaren John Redmond skattar åt förgångelsen.

En statsman.

John E. Redmond, de irländska nationalisternas ledare, avled i onsdags morgon i London. I fredags & d. underverk var en svårare operation, och det var sviterna av denna, som förorsakade döden.

John Redmond föddes år 1851. Han genomgick Trinity College i Dublin och började praktisera som advokat 1886. Redan 1881 började han sin politiska bana, då han invaldes i det brittiska underhuset för New Ross. Kampen för home rule för Irland gjorde han genast till sitt livs stora uppgift. 1885 valdes han som medlem i parlamentet i Dublin, för vilket han representerade Waterford. 1891 blev han ledare av Parmentsektionen av det irländska nationalistpartiet. Under denna tid blev han för sin irländska patriotiska skuld dömd till fem veckors fängelse. År 1890 kom en sammanslagning av de olika fraktionerna av nationalistpartiet till stånd och Redmond blev partiets självskrivne ledare. Han fick aldrig se resultat av sitt livs arbete, ty vid krigsutbrottet 1914 bordades den irländska home rulefrågan.

John Redmond är erkänt en av Irlands största statsmän, om ej den störste.

En märkvärdig operation.

Mabel Johnson, 25 år gammal, 7 fot och sex tum lång, ligger i Philadelphia hospital i Detroit, Mich., efter en operation för att stanna hennes växt. Hennes föräldrar äro båda av liten växt. Miss Johnson lider av aeromeglia, en märkvärdig sjukdom, där växt fortsätter. Miss Johnson är den enda som lidit av denna sjukdom i Amerika.

Kejsarinnan av Österrike-Ungern har nedkommit med en son i Baden-Baden, meddelas från Paris.

Häftigt storm.

En häftigt storm gick i måndags över mellersta Florida Staterna samt New York. Flera människor doges och en massa hus förstördes.

Inkomst. Föreläsaren har fått sin inkomst och åhörare sin (sv-) timme! Alla minst inom folkberörelsen borde emellertid professor Hjörnes infall — "att man i Sverige anses som pojke till femtio år och sedan som gubbe" — få beaktas. De yppersta krafterna — i vilken ålderklass och meningssgrupp de än finnas — äro de behövliga. Men de i detta fall yppersta krafterna äro icke alltid de lärdesta männen och kvinnorna. De yppersta äro de, i ordets bästa mening, folkliga, de, som inse, vad folket behövs, och huru detta bör givas, d. v. s. förstå att lämpa medlen efter målet. Detta är icke, att folkbildningen skall bli tal- och läsningsbildning utan sak- och bokbildning.

Vilket här för ämnet jag annor-stades påpekat.

Här vill jag endast betona, att den bria på kulturodding, som ytter sig den svenska ungdomens sätt att bruka ordet "gubbe" eller "gumma" om var man eller kvinna som kalkas femtio-året — en råhet otänkar hos den kulturoddade, som räknar åren ej efter kalender, men kraftmätt — har sin motvarighet i de äldre tal om omogenhet och "grönhet", långst, och ingen bör missunna dem detta, ifall de endast komma på sin plats. Samhället behöver många organ. Det sorgliga är endast att den, som passar till det blir satt till huvud.

Huvudets ställning inom folkbildningsrörelsen bör den ungdom åga, som — vad klass den tillhör — vill ge uttryck åt vårt folklyns ungdomliga drag framför allt skaparlusten. Överallt måste ändamålet bli att göra folkbildningen livsduglig och tidsenlig. Men detta skall icke, ifall ej ställningen till arbetarrörelsen lika klart skall att folkbildningen lika ställning som att sprida den. Tvärtom måste denna rörelses synpunkter och önskemål allsidigt beaktas såväl från dess egen som motsdånds synpunkt. Så länge en del bokstugor och föreläsningföreläsningar framför allt anse sig böra verka som frökontrollanstalter och vid kontrollen som ledamot äga: Ingen socialism, intet fruktänkteri, äro de dåliga medel för sitt ändamål, bildningen. Ty denna framsta kännetecken är just omdömesbildning eller förmågan att, utifrån vilka vi kunna bygga och bo i vårt land, där det är knappt ens livsöppenhälet, eller prästen om "Is från Rom" rörelsen i en socken där icke en själ när ordens innebörd, detta gör

Men är denna ungdom levande, då lider den av att i det samfälliga arbetet få sätta in så föga av sin skapande makt; att få ringa del i den uppfostran som självverksamheten, självstyrelsen, självansvaret skänka. De unga undantränges i regel av de "kända namnen" just där ungdomen med sin värma hälsörelse, sin friska kraft verkar självallad i folkbildningsarbetet. Studenter anslutas t. ex. jämförelsevis sällan som föreläsare. Men lyckas "styrelsen" att få en präst eller professor, som "drar" en gammal föreläsning, då känner styrelsen att den gjort sin plikt! Att professorer talar "om lyxen" i en fattig bygd, där det är knappt ens livsöppenhälet, eller prästen om "Is från Rom" rörelsen i en socken där icke en själ när ordens innebörd, detta gör

Men är denna ungdom levande, då lider den av att i det samfälliga arbetet få sätta in så föga av sin skapande makt; att få ringa del i den uppfostran som självverksamheten, självstyrelsen, självansvaret skänka. De unga undantränges i regel av de "kända namnen" just där ungdomen med sin värma hälsörelse, sin friska kraft verkar självallad i folkbildningsarbetet. Studenter anslutas t. ex. jämförelsevis sällan som föreläsare. Men lyckas "styrelsen" att få en präst eller professor, som "drar" en gammal föreläsning, då känner styrelsen att den gjort sin plikt! Att professorer talar "om lyxen" i en fattig bygd, där det är knappt ens livsöppenhälet, eller prästen om "Is från Rom" rörelsen i en socken där icke en själ när ordens innebörd, detta gör

Men är denna ungdom levande, då lider den av att i det samfälliga arbetet få sätta in så föga av sin skapande makt; att få ringa del i den uppfostran som självverksamheten, självstyrelsen, självansvaret skänka. De unga undantränges i regel av de "kända namnen" just där ungdomen med sin värma hälsörelse, sin friska kraft verkar självallad i folkbildningsarbetet. Studenter anslutas t. ex. jämförelsevis sällan som föreläsare. Men lyckas "styrelsen" att få en präst eller professor, som "drar" en gammal föreläsning, då känner styrelsen att den gjort sin plikt! Att professorer talar "om lyxen" i en fattig bygd, där det är knappt ens livsöppenhälet, eller prästen om "Is från Rom" rörelsen i en socken där icke en själ när ordens innebörd, detta gör

IRYSSLAND ÄR NU I KNIPA

Tyska framstötten fortsätter. Petrograd utrymnes och regeringen flyttar.

Trotsky har avgått.

Livliga på västfronten, på den italienska fronten och i Palestina.

Stora luftraidet.

Onsdagen d. 6 mars. — Det uppgevs, att Argentina händer mer än hit tilltals skett ännar förse de alleriede med livmedel. — Från London uppgevs, att frågan om den japanska interventionen i Sibirien blivit avgjord, och att de alleriede gått in på Japans krav. Japan har sändt trupper till Sibirien och Kina till Manchuriet. Bolsjevikerna ha lagt beslag på en hamn i Viadovostok med ammunition för 500,000. — I Lilla Ryssland avancerar fortfarande de österrikisk-tyska trupperna mot bolsjeviktrupperna för att "uppriätta ordning i Ukraina". I norr fortsätta tyskarna sin framstöt, ehuru de förut tillkännagivit att denna upphört. De ha tagit Narva, 100 mil sydväst om Petrograd. Tyska flygare ha bombarderat denna stad. Bolsjevikregeringen är ha för avsikt att utrymma den. — Sir Eric Geddes förklarade i går i det brittiska underhuset, att skeppskonventionen är mindre än önskat är. — Trotsky har förklarar, att bolsjevikerna äro redo att draga sig tillbaka till Ural, hellre än att giva sig åt tyskarna. — Den amerikanska ångaren Armenia, förut ett tyskt handelsfartyg, ligger svårt ramponerat på den brittiska kusten efter att ha blivit torpederat av tyska ubåtar. Under januar sänktes 70,000 ton brittiska fartyg och under februari 80,000. — Allan Lijens ångare Calgarian, 17,515 ton, som tjänstgjorde som armerad brittisk handelsångare, blev den 1 mars torpederad och sänkt. 610 personer befundo sig ombord. 46 man gingo förlorade och de övriga infördes i Irlands hamn.

Torsdagen d. 7 mars. — Man har redan börjat utrymma Petrograd. Det uppgevs, att Moskva blir Rysslands nya huvudstad. — Nu uppgevs det, att det icke ännu bestämts, huruvida Japan skall internera i Sibirien eller icke. I Japan lär de politiska partierna icke vara eniga i denna frågan. — 18 brittiska handelsfartyg sänktes förra veckan. Av dessa voro tolv av 1,600 ton eller mer. Baron Ichebec sade idag, att brittiskt tonnage sänktes i så stor mängd, att folket icke har någon aning därom, — 600 stannfimer ha tagit staden Kiltangan i Irland. Man håller på att öva trupper i staden och ingen kan lämna staden utan tillåtelse av stannfimer. — Soldat- och arbetarradet har rätt delegaterna till kongressen i Moskva den 12 mars att ratifiera freden med Tyskland, ehuru tyskarna äro "politiska handter". Rådet ärnar, att den sociala revolutionen behövs en respekt. Tyskland ha tagit Jamburg, 68 mil från den ryska huvudstaden.

Fredagen d. 8 mars. — Andrew Bonar Law, chancelior of exchequer, har i det brittiska underhuset framlagt förslag om ett nytt riksskatt på 600,000,000 pund. — En hel polsk brigad i österrikisk tjänst, har deserterat. — Från Petrograd meddelas, att ryssarna tagit Jamburg, 68 mil från Petrograd. Ryssarna hålla fortfarande Kiev, huvudstaden i Ukraina. — Ensig Krylenko, den bolsjevikiske överbefälhavaren, har avgått. — Bolsjevikerna ha befallt alla arbetare i Sibirien att mobilisera för tjänstgöring vid fronten. Det nybildade spanska kabinettet med markis de Alchoumas i spetsen har avgått. — Elva personer doges och 48 skadades i en aeroplanräd över London i går kväll. Flera hus förstördes.

Lördagen d. 9 mars. — Häftiga fäktningar ha ägt rum i Ypres-Dixmude-området av den brittiska fronten. Ett tyskt anfäll på en front av över en mil i trakten av Givenchy rvingade några av de brittiska trupperna att falla tillbaka, men senare etablerades åter den brittiska linjen. — De brittiska trupperna i Palestina ha åter tagit till offensiven och ha avancerat över en front av 18 mil till ett djup av tre mil. Britterna avancera långsamt i nordlig riktning utmed Jordanens dal Jeriko. — Förra året byggdes 200 brittiska handelsfartyg på tillsammans 1,067,696 ton. — Japan är icke blott redo att internera i Sibirien utan välkomnar även hjälp av Kina. Kina har uppgett, att Tyskland planerat att beväpna sina fångar i Sibirien och sända dem mot den kinesiska gränsen. — Leon Trotsky har meddelat, att han avgått som utrikesminister. — Tyskarna påstå, att de erhållit en direkt tri route via Ryssland till Persien och Afghanistan. — Från Haag meddelas, att turkarna, de av avancerat för att återtaga Armenien, bokstavligen utrotat hela den återstående delen av den armeniska befolkningen vid Sasoun vid Svarta Havet. — Ryssland och Rumänien ha ingått fred. Rumänien lovar (Forts. & sid. 5.)

FREDSRÖSTER I ENGLAND

Arthur Henderson angräper den hemliga diplomatin.

Lansdownes brev.

Arbetarna och socialisterna i de krigförande länderna böra skriva tillfälle att utföra fredsmaktens och försönars gärning, sade den brittiska arbetarledaren Arthur Henderson i ett tal till sin valmän i måndags f. v. Den framstående arbetarledarens föredatal anses vara mycket betydelsefullt, och då den konservativa ledaren, lord Lansdowne, även pålytt tagit till orda för fred, är fredstrågan nu synnerligen aktuell i England.

I sitt stora tal kritiserade Arthur Henderson på det obarmhärtigaste den hemliga diplomati, vars kolossala fadser under kriget kostat Storbritannien och de övriga ententländerna oberskrivliga offer. Han stämde ententens hållning gentemot Kerenskij-regeringen i Ryssland som krigets största olycka. I stället för att stötta Kerenskij, ställde sig ententens diplomater mistänksamma gentemot honom och den revolution, som störtade tsarväldet.

"Det är högst otänkbart", framhöll Henderson, "att den prussiska militärinsatsen skall vinna en avgörande seger. Däremot är det möjligt, att de krigförande makterna kunna komma att föra krig, tills de icke förmå längre. En sådan möjlighet kan man icke motse utan allvariga bekymmer för människoligheten framåt.

Det finnes emellertid ett tredje alternativ, nämligen en försöning genom arbetarnes och socialisternas gemensamma strävanden i alla länder, varigenom en verklig folkfred kan uppnås. Detta är icke liktydigt med en uppgevelse åt fienden, ej heller en kompromissförelse, eller att världen över huvudtaget förklarar sig villig att övertaga med Tysklands brutalt och att låta Tyskland behålla sin makt till senare våldshandlingar. Försöningen kan först komma till stånd, när militärinsatsen utrotats i Tyskland som i alla andra länder."

Mr Henderson sade även, att krigets längd beror på, om det tyska folket är eller tidigt erkänner de huvudsakliga principer, som äro lagda till grund för de alleriede arbetarnes fredsförslag.

Den konservativa ledaren, lord Lansdowne, anslår naturligtvis en helt annan ton än Mr Hendersons. Lord Lansdowne är diplomat och läser mellan raderna i rikskansliet von Hertlingas senaste tal en vilighet att förhandla om fred, som kan bli acceptabel för de alleriede. Lord Lansdowne anser, att det av den tyske rikskansliet uttalade önskemålet av en konferens mellan de krigförande är av mycket stort betydelse.

Då rikskansliet sagt, att de president Wilson framlagda fyra huvudsakliga principer kunna godkännas som basis för fredshandlingar, och då han förklarar, att Tyskland är villigt att giva Belgien full politisk, militär och ekonomisk oavhängighet, tror Lord Lansdowne, att förhandlingarna med Tyskland nu kunna försäkra ententen om det, den kämpar för.

Anklagad för barnamord.

William Erickson, 55 år gammal, en farmare i Carletondistriktet, Alta, har blivit arresterad och fördes i onsdags till Edmonton av provinspoliserna. Han är anklagad för att sistlidne augusti ha mördat sitt lilla barn med Mrs Lizze Schofield, även från Carleton. Det påstås, att Erickson dränkt barnet i en vattentunn. Polisen uppgever, att kvinnan avlagt fullständig bekännelse.

"Torrt" den 1 April.

Den största delen av Canada blir torr-lagd d. 1 april 1918.

När tidningen skall gå i press meddelas, att en order-in-council utfärdades i måndags, varigenom nästan hela Canada blir "torrt". Denna förordning berör alla provinser, som redan äro torrlagda medels provinslagstiftning. Quebec är den enda provinsen i Canada, som ännu är "våt", men även Quebec blir torrlagd den 1 maj 1918. I den nya förordningen förbjuds tillverkning av spritdrycker med undantag av för sakramental, industriell, artistisk, mekanisk, vetenskaplig eller medicinsk ändamål. Även förbudet försäljning av spritdrycker till förbudsmått och leverans eller transport av dylika drycker till sådant område, annat än för härovan angivna ändamål.

Tillverkningen av öl i Canada och inhemska viner i Ontario är emellertid tillåtet till den 31 dec. 1918. Överträdelse av den nya förordningen medför straff, vill första förbrytelse av icke mindre än \$200 och icke mer än \$1,000 böter eller om böterna icke kunna betalas, fängelse i icke mindre än tre månader och icke mer än sex månader. För andra förbrytelser försäkrats fängelse i icke mindre än sex månader och icke mer än tolv månader.

Förordningen gäller under kriget och tolv månader därefter. Må kriget snart taga slut! Sucka de törstiga.

TYSK TUMME PÅ FINLAND

Finland ingår fred med Tyskland och binder sig ganska betydligt.

Tyskar till Finland.

Aftontidningen uppger, att finnarna önska kejsarens son till konung.

Kampen pågår.

Tillståndet i Helsingfors blir allt värre, enligt vad flyktingar till Sverige berättat. Staden är utan bröd och rådgårdsterna fortfara med sina skändligheter. Gardet har fått försärkningar av många ryssar, som flydde till Helsingfors, när tyskarne intog Reval.

Från Rom meddelades i lördags & d. att påve Benedictus, omgiven av sin hovstat, samma dag i Vatikanens trosal mottagit i audiens en delegation från Finland, som till hans behag överlämnade ett tillkännagivande om republikens Finlands grundande och dess konstitution. Påven tackade delegaterna för uppmärksamheten och uttryckte sin glädje över att finnarne voro tillfreds så den apostoliska välsignelsen över delegationen och samtalade därefter en halv timmes tid med delegaterna i sin privatvåning.

Ett telegram från Helsingfors till Stockholm i tisdags f. v. meddelar att en traktat, som bestämmer förhållandet mellan Ryssland och Finland, i fredags & d. undertecknats i Smolny-institutet i Petrograd, bolsjevikregeringens högkyrtar. Enligt densamma avstår Ryssland från alla anspråk på egendom, telegraf, järnvägar, fyror, beslagtagna fartyg och befästningar som finska ishavskusten. Finland avstår från anspråk på Valkeasaari—Petrograd järnväg och tillhörande Ryssland avtäckning av kabel- och telegrafbindelser till Finland. Fästningen Imo kvarblir i ryska händer. Detaljerna i fråga om gränsbestämmelser skola ordnas sedermera. De ryska trupperna skola genast utrymma Finland.

I händelse av uppstående tvistigheter skall skiljedomstil inrättas, till vilken president skall väljas en svensk, tillhörande socialdemokratiska partiet. Ytterligare detaljer i fredstraktaten mellan Ryssland och centralmakterna i Brest-Litovsk meddelades i ett telegram från Amsterdam i måndags f. v. Därjämte återgives också en paragraf som rör Finland och Åland, så lydande:

"Finland och Ålands-örne skola häfveras utrymmas av ryska trupperna och röda gardet och finska hamnarne av ryska flottan och ryska sjöstyrka. Så länge isen gör det omöjligt att bringa ryska örlogsfartyg till ryska hamnar, skola endast småre avdelningar kvarstanna på krigsskeppen. Ryssland skall upphöra med all propaganda mot regeringen och de allmänna inrättningarna i Finland. De befästningar, som upptogs på Åland, skola borttagas så skyndsamt som möjligt. En särskild överenskommelse skall ingås mellan Tyskland, Ryssland, Finland och Sverige rörande ständigt obefästat tillstånd på dessa öar såväl som med hänsyn till deras ställning för övrigt. Det är överenskommet att, på Tysklands önskan, de övriga staterna, som bekrävas Östersjön, också få en röst med vid avgörandet."

Från Åland kom i fredags & d. under rätelse från Stockholm att finska ångaren "Marlogra" med rådgårdstern ombord, stött på en mina och råkat i sjunkande tillstånd.

Enligt underrettelser till amerikanska legationen i Stockholm i tisdags f. v. befinner sig de brittiska, franska och italienska ambassaderna, som lämnat Petrograd, nu i Helsingfors. Svenska regeringen skulle annodas söka utverka att tag ställes till deras förfogande för vidare resa till Torneå. Två hundra femtio övriga av ententnationalitet, bland dem några amerikanska, äro nu i Åbo. De ha blivit tillräddade att söka upp nära område under kontroll av finska regeringen, enär Sverige ej troddes sända fartyg till Åbo.

Flyktingar från Finland, som anlänt till Stockholm, berättade om ett alltmär väsentligt missölyck bland finnarna mot Sverige till följd av bevakningen på Åland.

Från Berlin meddelades i torsdags, att Finland ingått fred med Tyskland. Finland lovar att icke avtråda något territorium eller bevilja några territoriella rättigheter utan Tysklands samtycke, som i sin tur lovar att utverka erkännande av Finlands självständighet hos andra nationer. Alla anspråk på skadesättning avstås å båda sidor och Åland skall utrymmas av de finska trupperna och icke mer besättas. En handelsöverenskommelse skall omedelbart ingås.

Finland synes bli alltmer beroende av Tyskland. Enligt vad Aftontidningen hört från diplomatiska kretsar, skulle den finska regeringen hava bett den tyske kejsaren att utse prins O-

BIBLIOTEKSRÖRELSEN.

Nya lokalbibliotek under bildning på flera platser.

Flera upplysningar.

I Kellher, Sask., lär man snart ha ett lokalbibliotek under Svenska Nationalbiblioteket färdigt. Ett möte har hållits, varvid en komité på fyra man tillsattes, en representant för varje av de fyra distrikten. Senare har ytterligare ett möte hållits.

Från South Valley, Sask., meddelas, att det finnes utsikter att få ett bibliotek även där, ehuru svenskarna äro tunnadså. Tio familjer äro redo att ingå som medlemmar. Om icke ett lokalbibliotek kommer till stånd, ämnar man ingå som direkta medlemmar.

Icke mindre än elva bokörer hava nu expedierats och flera väntas i dagarna.

Lokalbiblioteket No. 4 Gejler i Mulvihill, Man., ämnar hålla en storslagen fast den 29 eller 27 mars. Red N. F. Brown från Winnipeg kommer att hålla kvällen föreläsning. Närmare skall meddelas framdeles.

Från Svenska generalkonsulatet i Montreal meddelas, att handboken Sverige, som utsåts till förmögenhet nio lokalbibliotek, nu är slut. Generalkonsulatet har dock för avsikt att söka få en ny skänning från Sverige, och torde därför de lokalbibliotek, som icke erhållit boken, kunna motse den i en framtid.

Medlemskort, numererade i ordningsföljd, ha nu blivit tryckta och skola i dagarna utsändas till lokalbibliotek och direkta medlemmar. Styrelsen föreslår, att lokalbiblioteken låta den före d. 31 mars i år inbetalda avgiften gälla till den 31 mars 1919. Lokalbiblioteken uppmanas underrätta sekretariatet om antalet medlemmar som önskas, så skola dessa levereras till dem gratis. Även uppmanas lokalbiblioteken att söka få så många medlemmar som möjligt före den 31 mars, ty sådana medlemmar komma att betraktas som "founders".

Såsom omtalades i förra numret av S. C. T. har styrelsen inköpt en del kontorsböcker, datostämplingar o. dylikt, och dessa kunna på begäran erhållas till följande priser: Kassa- och bokhållningskort 50c., kvittobok, innehållande 200 duplexerkl. 50c., boklappar, 15c. per hundra, datostämpel 30c., pad 32.65. Dessa böcker levereras fraktfritt.

Styrelsen ber att få påpeka, att arbetsåret avslutas den 31 mars. Rapport bör därför för lokalbibliotek inlämnas, om möjligt före den 25 april för att införas i styrelsens årsrapport och årenskaper, som avslutas den 30 april. Se stadgar!

Styrelsen har föreslagit, att årsmötet hålles tisdagen den 25 juni kl. 10 f. m. vid Round Lake, Sask., i samband med det allvenska sommarmötet därstädes. Närmare skall meddelas framdeles.

Angående val av styrelse kan meddelas, att nominationsledar snart skola utsändas. Valsedelarna komma att utsändas. Datum för nomination skall meddelas framdeles. Val av styrelse sker per post.

Resolutioner om stadsändring o. d. att framlagas vid årsmötet måste vara styrelsen tillhanda senast två veckor före årsmötet. Resolutioner kunna nu genast insändas till sekret., om så önskas.

En årsrapport skall utgivas av styrelsen så snart ske kan efter den 30 april.

En boklista "B" med synnerligen liberal rabatt är nu under tryckning och skall i dagarna utsändas till lokalbiblioteken. Även en boklista "C" och en lista "A1" över senast från Sverige anlända böcker skall i dagarna utgivas. Sekr. för Sv. Nationalbiblioteket.

Liberal ledare i B. C.

Hon. John Oliver, järnvägsminister i framlidne Hon. H. C. Brewsters kabinett, har valts till ledare för det liberala partiet i British Columbia och blir sålunda provinzens premiärminister.

ETT TAL SOM ICKE HÖLLS

Hon. Thos. H. Johnson hindrar F. J. Dixon att framlägga en fredsresolution.

Krigsresolutionen antages.

Dixons resolution går i ungefär samma anda som Wilsons senaste tal.

Hämnas på Norris.

I världens stora parlament, i det brittiska underhuset och i den amerikanska kongressen talas numer öppet om fred och fredsvillkor. De ledande statsmännen framlägga de olika ländernas krigsmål, och på senare tid har det förmärkt, att åtminstone den amerikanske statschefen sökt avvätta dessa i sådan anda, att de även av hien skulle kunna accepteras som basis för omedelbara fredsunderhandlingar, något som även den tyske rikskansliären erkänt. Men i Manitobas frisländade (!) illa parlament anses det vara en dödsynd att tala i den riktningen, och man går allt för att förebygga, att resolutioner i den andan ens få framläggas.

Detta parlament avslutades i onsdags efter en ganska givande session. De sista dagarna av sessionen blevo ganska dramatiska. I måndags anhöll nämligen F. J. Dixon, independent M.P.P. för Centre Winnipeg, att under "suspension of the rules" få framlägga en s. k. fredsresolution. J. P. Dumas, St. Boniface, sade sig vara villig att understöta denna resolution. Men Hon. Thos. H. Johnson, provinens attörneygeneral, vägrade att sanktionera suspensionen av reglerna. Följande dag hade mr Dixon ingen som understödde honom, ty mr Dumas hade icke infunnit sig — det uppgevs, att han var sjuk. — Därmed var den saken slut.

Premiärminister Norris reste sig då och anhöll om suspension av reglerna för att framlägga en resolution, som förklarade, att ingen permanent fred kan erhållas, förrän den tyska militär-makten blir krossad. Mr Dixon, som tydligen var upprörd över den behandling, han rönt från Mr Johnsons sida, vägrade emellertid att bevilja detta. Följande dag framlades emellertid mr Norris sin krigsresolution och antogs den enhälligt. Mr Dixon